

Bauzà prova d'aturar la rebel·lió interna

El darrer incendi provocat per José Ramón Bauzà, president del PP balear, ha estat considerable. De resultes de les converses, negociacions i equilibris difícils per a designar la persona que havia d'encapçalar la llista electoral al Consell de Mallorca a les eleccions del maig de l'any vinent, els dos possibles candidats acceptats per tothom dins el PP eren el batlle de Manacor i actual portaveu parlamentari, Antoni Pastor, i el membre de la mesa del Parlament –ex-batlle d'Inca i ex-president de la cambra–, Pere Rotger. Tots dos són considerats de l'ala regionalista del PP. El president del partit havia deixat que es filtrés a la premsa el seu oferiment a Rotger per al càrrec. Però la bona feina feta per Pastor durant el debat de política general pareixia decantar la balança cap a ell. Fos com fos, tots dos

El president del PP continua actuant a la seva manera, cosa que suscita contestació interna.

eren considerats pels barons i pels dirigents de les agrupacions com a molt bons candidats.

Maria Salom. Però, de sobte, la calma dins el PP es veié alterada quan Bauzà anuncià al comitè de direcció del PP de Mallorca –que és l'ens al qual pertoca de triar el candidat al consell mallorquí– que proposava una nova candidata en lloc dels dos noms que tant havien sonat i que ell mateix

havia filtrat a la premsa. L'elegida era Maria Salom, diputada al Congrés dels Diputats i que fa anys que és fora de l'activitat política balear. La sorpresa fou colossal i la irritació també. Antoni Pastor, visiblement molest, abandonà la reunió. Alguns altres regionalistes que s'hi quedaren aixecaren la veu contra Bauzà, que l'acusaren de fer les coses “sense consultar ningú” i de “mala manera”.

Malgrat les queixes, Bauzà se'n sortí i imposà Maria Salom com a cap de llista al Consell de Mallorca per al maig de l'any vinent. Una victòria indiscutible, però amb conseqüències.

Jaume Font. L'endemà passat, Jaume Font, que havia estat defenestrat per Bauzà per culpa de ser encausat judicialment, sabia de boca dels seus advocats que el cas judicial en el qual es trobava implicat era a punt de ser arxivat pel jutge, per la inexistència de proves incriminatòries contra ningú. Es tracta del cas anomenat *pla territorial*, perquè s'hi investigaven presumptes irregularitats en la confecció (durant el mandat anterior) del pla territorial de Mallorca, la norma urbanística màxima de l'illa. Font convocà una conferència de premsa el divendres dia 29 d'octubre

Josep Mayans crea un greu problema al PP

El diputat de l'Agrupació Independent Popular de Formentera (AIPF), Josep Mayans, no repetirà com a candidat al Parlament a les eleccions del mes de maig. Mayans guanyà l'escó el 2003 i el revalidà el 2007. Tanmateix, el PSOE i Gent per Formentera –una agrupació nacionalista i d'esquerres– governen les dues institucions insulars, l'Ajuntament de Sant Francesc Xavier –l'únic de l'illa– i el petit consell insular. Mayans pertany a una família d'hotelers molt coneguda a Formentera i de sempre ha tingut una excel·lent imatge entre els seus veïnats. La seva tasca al Parlament, tant el 2003 donant suport al govern de Jaume Matas com el 2007 a l'oposició del govern de Francesc Antich, s'ha basat sempre en el localisme, i això

li ha fet obtenir rèdits importants per al poble de l'illa, la qual cosa li ha permès de gaudir del reconeixement dels electors.

L'AIPF és formalment un grup independent del PP. Així i tot, Mayans sempre s'ha alineat amb els conservadors al Parlament balear. No en fa part, del grup parlamentari popular, però mai no ha votat diferentment del PP. És considerat, per tant, el 29è diputat conservador de la cambra illenca.

Formentera tria un únic escó. El 2007, Mayans el va obtenir gràcies als 1.769 vots que assolí, contra 1.436 del PSOE-Gent per Formentera. El 2003 havien estat 1.647 contra 1.298. Històricament, aquest únic diputat ha resultat clau en diverses eleccions perquè el PP aconseguís o no la majoria absoluta

(trenta escons) al parlament balear. És a dir, que segons cap on es decantin uns pocs centenars de vots a Formentera poden desequilibrar el resultat de la resta d'illes. Els vots de diferència pels quals es tria el diputat de l'illa més petita –entre 300 i 400– han estat a vegades determinants perquè el PP tenguí majoria absoluta o no. Per això és d'una importància cabdal triar bons candidats a Formentera.

Ara el PP perd el candidat que va guanyar-hi l'escó tant el 2003 com el 2007. Què pot passar? La importància, si més no potencial, d'aquest fet es pot copsar si s'observa que la distribució de vot a la resta d'illes és molt consolidada. Les enquestes preveuen que tot quedarà igual a Eivissa (6 escons per al PP i 6 per a l'esquerra, sempre que

José Ramón Bauzá, al fons, observa el portaveu del PP al Parlament, Antoni Pastor, al debat de política general del mes passat.

aquesta última vagi novament coalitzada com el 2007: PSOE-Eivissa pel Canvi) i a Menorca (6 escons per al PP, 6 per al PSOE i 1 per al PSM). A Mallorca algunes enquestes auguren una possibilitat de canvi en el sentit que el PP pogués sumar un escó més si el PSM i UM en perden més de dos en relació amb els 7 que aconseguiren el 2007 (aleshores el PSM feia part del Bloc), però no hi ha coincidència en tots els sondatges i els que pronostiquen el canvi hi detecten poca diferència. Així doncs, la distribució d'escons actual (16 per al PP, 11 per al PSOE, 4 per al Bloc i 3 per a UM) podria ser que no s'alterarà. Si a Mallorca no hi hagués canvis o fins i tot si el PP hi guanyàs un escó, el diputat de Formentera seria clau per a donar o llevar la majoria absoluta als conservadors al Parlament.

per manifestar la seva posició després de ser alliberat de sospites i de la impunitat judicial.

Cal recordar que Font s'havia enfrontat durament a Bauzá al setembre, quan el president del partit li comunicà que no aniria a cap llista per culpa de la seva situació judicial. A més, Font és considerat el màxim exponent del regionalisme dins el PP. Des de l'estiu passat ha estat en contacte amb persones que impulsen la creació d'un partit d'aquestes característiques. Hi ha hagut converses més o menys formals, però, si més no de moment, no s'han fet passes concretes.

A la conferència de premsa, amb assistència multitudinària de mitjans de comunicació i amb la presència significativa d'Antoni Pastor, Font parlà poc del seu *desencausament* judicial i molt de política. Assegurà que "continuaré al PP, sense anar a cap llista mentre el meu partit continuï defensant allò que sempre ha defensat, que és una visió regionalista de la política. Però no pot ser

reobrir ara coses que fa molts d'anys que són tancades i que tots, o almanco la majoria, tenim molt clares, com és la unitat del català i el paper que ha de tenir la nostra llengua a les Illes i a la societat". El discurs de Font va ser molt dur contra Bauzá –tot i que no l'esmentà–, per l'alineament del president amb el batlle de Calvià, el conegut anticatalanista i antinacionalista Carlos Delgado. Jaume Font assegurà que si "el meu partit" canvia d'orientació respecte al català, no descartava res per continuar fent política. Evidentment, tothom va entendre que es referia a la possibilitat de crear el partit regionalista.

Reacció de Bauzá. Els dies següents Bauzá va començar a moure's per mirar de tranquil·litzar els batlles de la part forana de Mallorca. A la majoria de pobles, per no dir a tots excepte a Calvià, les agrupacions del PP tenen clara la qüestió lingüística i ningú no posa en dubte –com ho fan Delgado i Bauzá– la unitat de la llengua i la necessitat de

El portaveu del PP al Consell de Mallorca, Jaume Font, al setembre, quan sabé que Bauzá no permetria que els polítics encausats es presentassin.

mantenir vigent el decret de mínims –que Bauzá va prometre que derogaria després de reformar la llei de normalització lingüística–, que estableix que l'ensenyament s'ha de fer almanco en un 50% en català.

En aquest ambient de potencial rebel·lió del sector regionalista del PP, es va saber que el Tribunal Superior de Justícia de les Balears avalava la consideració del català com un requisit per a accedir a la funció pública, cosa que Bauzá rebutja de pla. Un nou revés per al president del PP.

La reacció de Bauzá va ser ràpida. Va filtrar a alguns mitjans de comunicació que moderaria les seves posicions envers el català, defensant des d'ara la recuperació del trilingüisme educatiu. Això és: que l'ensenyament es faci en català en un 40%, en castellà en un altre 40% i un 20% en anglès. A la legislatura anterior, el conseller d'Educació del govern del PP, Francesc Fiol, va imposar aquest decret que no fou

portat a la pràctica –excepte en escoles aïllades– per la dificultat de comptar amb professors amb prou coneixements d'anglès. Malgrat el fracàs d'aquell decret, i que tots els altres partits el rebutjaven, ara Bauzá el vol recuperar com a nord de la seva política lingüística. Una manera de mirar de tranquil·litzar els regionalistes del PP moderant la seva actitud envers el català? Probablement.

Rectificació. La setmana passada Bauzá va convocar a una reunió alguns dels principals barons del PP, com ara José María Rodríguez, Pere Rotger, Francesc Fiol, Carlos Delgado, entre més. Els presents demanaren a Bauzá que es deixàs aconsellar més per persones alienes al seu cercle de confiança personal i política –que fins ara l'ha assessorat exclusivament–, a fi d'evitar problemes com el que va originar quan imposà Maria Salom com a cap de llista al Consell de Mallorca. Segons que sembla, Bauzá acceptà que s'havia

equivocat amb algunes formes d'actuar i va donar garanties que a partir d'ara rectificaria.

Pareix clar que el president del PP vol desactivar la potencial rebel·lió regionalista, d'una banda, matisant força el seu discurs sobre el català, i, d'una altra, ampliant el suport de persones influents dins el partit, amb l'objectiu que no hi hagi una escissió. Si més no, abans de les eleccions. La seva estratègia és aguantar com pugui els difícils equilibris interns fins que les urnes li permetin de guanyar per majoria absoluta –com pronostiquen totes les enquestes publicades fins ara– i, llavors, amb els efectes balsàmics que té el poder, consolidar la seva posició al capdavant del PP. Ara bé, tal com van les coses al si del partit, si no tingués majoria absoluta i no pogués governar, probablement duraria molt poc a la presidència del PP balear.

Miquel Payeras